

[Freddy Madsen.]

noget fornuftigt, til, at det må de altså heller ikke i denne situation.

Man siger, at det sker af hensyn til ressourcerne. Så er det jo mærkværdigt, at de ting, man har udvalgt, er faktisk de billigste uddannelser, idet uddannelserne, specielt inden for de humanistiske fag, er væsentlig billigere, end de f. eks. er inden for de naturvidenskabelige fag, hvor vi heller ikke — vil jeg gerne understrege, for at der ikke skal være misforståelser — ønsker adgangsbegrænsning.

En anden farlig ting i forslaget ligger deri, at en hel del mennesker siger: nej, dette her, det duer ikke, men så må vi have noget andet og noget fornuftigere, og det er gået igen i stort set alle ordførertaler, at man er meget velvilligt indstillet over for at lave en anden form for adgangsbegrænsning. Det synes jeg også er en meget farlig ting; vi har gjort os til talsmænd for, at vi ikke skulle have adgangsbegrænsning, men at man tværtimod burde hæve den på en række af de områder, hvor man har det i øjeblikket. Det standpunkt vil vi stå fast på, både når det gælder dette forslag, og når man kommer med andre og, hvad man her kalder mere fornuftige forslag til adgangsbegrænsning.

Flygaard (DR):

Af forslaget fremgår det, at man ikke vil optage nye studerende bl. a. i faget idéhistorie. Der kunne sikkert nævnes en række andre eksempler, men jeg synes blot, dette eksempel med idéhistorie er meget illustrerende for det, der er hele lovforslagets tendens.

Jeg skal med det samme sige, at retsforbundet ikke kan medvirke til at gennemføre det foreliggende forslag fra fremskridtspartiets side. Jeg tror i det hele, at en undervisning i idéhistorie, selvfølgelig under den forudsætning, at den foregår på et fagligt forsvarligt grundlag, i høj grad er med til at understrege den kulturelle baggrund, vi har her i Danmark, og noget lignende kan man vel anføre for andre landes vedkommende.

Retsforbundet er af den opfattelse, at de boglige uddannelser ikke må favoriseres på bekostning af de ikke-boglige uddannelser, og vi er tillige af den opfattelse, at de lange uddannelser heller ikke må få en fortrinsstilling i forhold til andre former for uddannelse. Talen om adgangsbegrænsning er jo absurd i den forstand, at man vel næppe vil forhindre nogen i at få en uddannelse, men der må selvfølgelig tilvejebringes forudsætninger for en naturlig balance. Vi vil også gerne medvirke til en fortsat undersøgelse af forholdene i uddannelsessektoren. Man fristes næsten til at sige, at der skal meget til, før vi får tilvejebragt et materiale, der er fuldt ud tilfredsstillende.

Forslaget, som er fremsat af fremskridtspartiet, bærer i det hele præg af at være et hastværksarbejde; hvis man f. eks. læser § 2 igennem, fristes man til at spørge, hvorfor man nu netop har sat de tal ind og ikke nogle andre tal. Men måske vil fremskridtspartiet være i stand til at redegøre for, hvorfor man netop skal have 300 i jura, 20 i statsvidenskab osv. Hvis man ikke er i stand til det, har man dermed selv bedømt sit eget forslag.

Ordføreren for forslagsstillerne (Träff) (FP):

Jeg vil først sige tak for de positive bemærkninger, der var, det var jo ikke så mange. Jeg havde nu heller ikke ventet det, må jeg sige. Vi har to intentioner mere end dem, der var gjort rede for i begrundelserne for lovforslaget, og den første vil jeg komme ind på — hr. Freddy Madsen tangerede dem også. I den situation, man har i dag, hvor man har mange arbejdsløse, risikerer vi at få vore universiteter fyldt op, alle fag fyldt op, således at vi, når trykket på arbejdsmarkedet letter, ikke kan få disse folk tilbage i produktionen. I denne situation vil vi faktisk udbygge vores universiteter og læreanstalter som varimestuer, og det finder vi er uheldigt, især når det ikke er en samfundsrelevant uddannelse, de studerende tager.

Hvad angår den anden intention, vi har,